

Ey Sevgili

– Ali ÖZKANLI · 04 Ekim 2016

Ey Sevgili... Kör kurşunla yüreğime işlenen nakış oldun... Bu nakış son nefesime kadar orada duracak durdukça da senin mâh cemalini göreceğim. Ah sevgili... O kurşunla yıkıldım, yandım, kavruldum bir tanem. Nur yüzlüm. Kara gözlüm, güzel sözlüm. Gönlümün baharı... Gözyaşlarım sel olup aktı aylardır. Neredesin ey sevgili. Sensiz bu hayat çekilmiyor...Ey sevgili... Varlığınla bu beden mutluydu, huzurluydu. Hayatımın seninle bir anlamı vardı. Varlığınla anlam kazanıyordu hayatım. Bakışınla, sesinle güzellikler yayılıyordu ruhuma...

Ey Sevgili... Bakışınla yüreğimde çiçekler açıyordu. Kuş gibi uçuyordum senin bir çift tatlı sözüne. Gözlerime her bakışın da yüreğimde volkanlar oluşurdu. Huzur ve mutluluk geliyordu ruhuma...

Ey Sevgili... Seninle bir yelkenli ile sevgi deryasına açılmayı, el ele, göz göze, bir ömür boyu birlikte huzura uçmayı, sevinç rüzgârının eşliğinde mutluluk yağmurlarıyla okyanusları aşmak istiyordum. Ama sen gittin. Gidişinle yüreğimdeki çığlıklara artık dayanmak çok zor sevgili...

Ey Sevgili... Sen yüreğime bir akıştın. Gönlüme doğan bir güneş, ruhumu saran bir ateş, içimi yakan bir eştin. Özenerek, el emeği, göz nuruyla satene işlenmiş bir nakıştın.

Ey Sevgili... Seherde yüreğime esen tatlı bir meltem, yüreğime damla damla düşen bir şebnemdin...

Sevgili... Sen gülistanda açan menekşem, begonyam, manolyam, lalem, çiğdemim ve tomurcuk bir gülümdün, yüreğime işlenen en güzel motiftin... Ey Sevgili... Gökyüzünden gönlüme yağan bereketli bir yağmuruydun. Her düşen damla ile yüreğime ab-ı hayat gibi şifa sunan bereket kaynağıydın...

Ey Sevgili... Kaf Dağından uçup gelen Zümrüd-ü Anka kuşumdu. Seninle huzura kapı açmak, seninle uçmak istiyordum gökyüzüne...Abdürrahim Karakoç üstadın; "...Sırrattan incedir sevda köprüsü, beraber geçelim tut ellerimden, niyet ak güvercin, vuslat gökyüzü, beraber uçalım tut ellerimden..." dediği gibi elinden tutarak aşılmanın denizleri birlikte aşalım istiyordum... Ama olmadı. Sen gittin...Kederi sevince, hüznüleri mutluluğa çevirelim diyorduk... Seninle kışlar bahara dönecekti. Sen yanımda olunca kuşlar ötmeye başlıyor, seninle attığımız tohumlar ormana dönürecekti... Şimdi hayaller âleminde seninle yaşıyorum. Yanımdasın ruhumdasın. Karşımdaymışsın gibi seninle konuşuyorum. Ve gelmeni bekliyorum. Seni hep bekleyeceğim. Sonsuza kadar sürecek bu bekleyiş...

Ey Sevgili... Al yüreğimi eline... Bak sıcacık değil mi? Nasıl da kıpır kıpır ediyor. Yerinde duramıyor senin aşkında dile geliyor. Al beni, sar beni diyor adeta. Öp beni, sev beni diyor baksana... Yüreğim senindir sevgili... Biz sevda bahçesinin gülü ve bülbülüz. Leyla ile Mecnun, Kerem ile Aslı, Ferhat ile Şirin, Arzu ile Kamber, Tahir ile Zühre ve Yusuf ile Züleyha'nın aşkları yıllardır dillerde dolaşiyor değil mi? Sevginin tarifi nasıl yapılır ki...

Sevgi anlatılmaz yaşanır değil mi? Hani Züleyha Yusuf'a (a.s) olan aşkını anlatmak için saraya çağırdığı kadınlara şöyle demişti ya. "Siz Yusuf'u bir kez görmekle ellerinizdeki elmaların yerine ellerinizi kestiniz ya. Siz beni anlayın ve kınamayın" demişti... Züleyha'yı beşeri aşktan ilahi aşka döndüren Rabbimdir. Sevgiyi yüreklere koyan Rabbimdir. "Kun fe yekûn" (Ol der o şey oluverir) emriyle her şeye mutlak kadir olan Allah'tır.